

— vilde betyde en aarlig Merudgift paa ca. 722 000 Kr.

Et af Krigsinvalideforeningen stillet Forslag om at give en Enke, der ved Indgaaelsen af nyt Ægteskab har modtaget et Affindelsesbeløb i Henhold til *Lovens* § 28, og hvis ny Ægteskab opløses ved Mandens Død, Adgang til atter at faa tillagt Enkeforsørgelse som før Indgaaelsen af det sidste Ægteskab, har man ikke ment at kunne imødekomme, da Forholdet maa betragtes som afviklet ved Modtagelsen af det udbetalte Affindelsesbeløb. En Imødekommen af Forslaget vilde antagelig betyde en aarlig Merudgift af ca. 8000 Kr.

Ministeriet har heller ikke kunnet følge Forslaget om at ophæve de i § 28, Stk. 1, foreskrevne Betingelser med Hensyn til den nye Ægtefælles Nationalitet og Enkens Alder. Det følger af *Lovens* § 1, at man ikke yder nogen Art af Forsørgelse til Personer, der mister deres danske Indfødsret, og den i Lovbestemmelsen foreskrevne Aldersgrænse svarer til den, der er forudsat i *Lovens* Regler om Kapitalisering.

Endvidere har Foreningen foreslaaet Affindelsesbeløbet forhøjet fra at udgøre to Gange Aarsbeløbet af den af paagældende sidst oppebaarne Krigsenkeforsørgelse til at udgøre tre Gange dette Beløb. Men for en saadan Forhøjelse, der af Nævnet er anslaaet til at medføre en Udgift paa ca. 8280 Kr. aarlig, har man ikke fundet tilstrækkeligt Grundlag. Saafremt Forhøjelsen skulde gennemføres med tilbagevirkende Kraft, vilde det betyde en Merudgift een Gang for alle paa ca. 187 000 Kr.

Endelig har Foreningen rejst Krav om, at der skabes Lovhjemmel for at genoptage Behandlingen af de i Tiden fra 1920 til 1. Juli 1924 afgjorte Sager, hvorved man paa Grundlag af de dagældende Bestemmelser angaaende Tilstaaelse af Affindelsesbeløb har afslaaet Andragender fra Enker, der enten ikke kunde siges at være trængende, eller hvor man ikke mente, at Summen vilde faa en nyttig Anvendelse, hvilke Betingelser ikke kræves efter Loven af 1924. Dette Krav har man dog ikke fundet Grundlag for at imødekomme. Efter Nævnets Oplysninger er Afslag under nævnte Forhold givet i ca. 70 Tilfælde. Merudgiften ved Gennemførelsen af dette Krav er af Nævnet opgjort til et Beløb een Gang for alle paa ca. 133 000 Kr.

Under Henvisning til, at Invalide-nævnet i adskillige Tilfælde har nægtet at søge Invalideraadets Samtykke til at optage en Sag til fornyet Behandling, nemlig naar Nævnet selv ikke har fundet en saadan paakrævet, foreslaar Foreningen *Lovens* § 39, Stk. 1, ændret saaledes, at det paalægges Nævnet altid at forelægge Raadet Spørgsmaalet om, hvorvidt et fremkommet Andragende om en Sags Genoptagelse bør nyde Fremme. Dette Forhold nødvendiggor imidlertid ikke en Ændring i § 39, idet en hertil sigtende Regel naturlig vil kunne optages i Nævnets Instruks, hvor man i Forbindelse med andre Ændringer vil foranledige en Bestemmelse indsat, der paalægger Nævnet samtidig med enhver Kendelse, hvorved en Sags Optagelse til fornyet Behandling nægtes af Nævnet, at gøre paagældende Andrager bekendt med, at saafremt Sagen ønskes optaget til yderligere Behandling, maa dertil søges Samtykke af Invalideraadet. Ministeriet har iøvrigt allerede paa Foranledning af en konkret Sag udtalt dette overfor Nævnet.

Ministeriet har ikke kunnet tiltræde et af Foreningen stillet Forslag om ved en Ændring i *Lovens* § 43 at fastsætte, at der atter tillægges de Fredsinvalider, hvis Forsørgelse i Henhold til Paragrafens Bestemmelser er blevet undergivet Ændringer, deres oprindelige, af de tyske Myndigheder fastsatte Forsørgelse (Dauerrente). En saadan Ændring vilde virke uretfærdig i Forhold til alle øvrige Invalider, og efter hvad der er oplyst, er de ældre tyske Regler paa dette Punkt desuden ændret derhen, at disse Renter altid skal fastsættes efter den til enhver Tid faktisk konstaterede Invaliditetsgrad. Den aarlige Merudgift ved en saadan Regel vilde antagelig andrage ca. 22 000 Kr.

Det i *Lovens* § 44 hjemlede særlige Tillæg kræver Krigsinvalideforeningen opretholdt i fuld Udstrækning som et konstant Tillæg. Det har imidlertid netop været Hensigten med denne Bestemmelse at skabe et Tillæg, der efterhaanden skulde afvikles (det ydedes første Aar — indtil 1. Juli 1925 — med 180 Kr., og afvikles derefter med 24 Kr. aarlig, saaledes at det er fuldt afviklet i Løbet af 8½ Aar fra *Lovens* Ikrafttræden at regne), for at Overgangen fra de tidligere Satsler for Invalideforsørgelse til de ved Loven af 1924 indførte kunde ske lempeligt. Der synes derfor nu, da man omtrent er naaet til